RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 123.387 van 24 september 2003
in de zaak A.126.524/XIV-11.623.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. J. BAUWENS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391 bus 15

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 26 augustus 1981 en van Russische nationaliteit, op 9 september 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 18 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien op de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 25 juni 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN, die loco Advocaat M. J. BAUWENS, verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 27 november 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde datum.

1.2. Op 29 november 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 12 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U bent een Russisch staatsburger, van Tsjetsjeense origine. U verklaart Tsjetsjenië op 22 november 2001 te zijn ontvlucht wegens problemen met de Russische autoriteiten enerzijds en met de Tsjetsjeense rebellen anderzijds. Op 27 november 2001 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u kopies neer van uw geboorteakte en van een duplicaat van uw diploma.
> Tijdens een bezoek aan uw oom in Grozny werd u in december 2000 op straat door Russische soldaten geslagen. Op 21 augustus 2001 werd u thuis gearresteerd door Russische soldaten. Zij beschikten over foto's, genomen in 1996 na het einde van de eerste burgeroorlog, waarop u te zien was met de rebellenstrijder Baudin Bakuev. Gedurende drie dagen werd u vastgehouden op een onbekende plaats. Tijdens uw opsluiting werd u mishandeld en

ondervraagd over uw vermeende activiteiten bij de rebellen. Nadat uw vader losgeld had betaald, brachten de soldaten u naar Shali, waar ze u lieten gaan. Eén week na uw vrijlating overleed uw vader aan een hartaanval. Vervolgens werd u thuis opgezocht door leden van de eenheid van Bakuev die u meldden dat enkele rebellen waren aangehouden. Zij meenden dat u hen had verraden en achtten u verantwoordelijk voor die arrestatie. Hierdoor vreesde u ook represailles van de kant van de rebellenstrijders. Tot aan uw vertrek naar België leefde u ondergedoken bij uw buren.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de door u voor het Commissariaat-generaal aangebrachte gegevens betreffende de actuele situatie in Tsjetsjenië in tegenspraak zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in bijlage). Zo is uw verklaring dat Grozny in december 1999 door de Russische militairen werd ingenomen (zie verslag, p. 5) onjuist.

Verder situeert u de Russische inname van Shali, waar u sedert het uitbreken van de huidige oorlog tot aan uw vertrek naar België verbleef, aanvankelijk zes maanden na de verovering van Grozny en vervolgens rond februari 2000 (zie verslag, p. 5). Beide tijdsaanduidingen zijn evenwel niet overeenkomstig de werkelijke situatie. Voorts verklaart u foutief dat de inname van Shali gepaard ging met gevechten (zie verslag, p. 5).

Tevens is het opmerkelijk dat u niet weet wie het dorpshoofd van Shali was gedurende de periode die u er doorbracht (zie verslag, p. 5) en dat u niet kan zeggen waar zich in Shali de internationale hulporganisatie bevond (zie verslag, p. 6). Daar u uw hele leven in Tsjetsjenië hebt gewoond, is het eveneens opmerkelijk dat u slechts drie Tsjetsjeense districten kan benoemen en niet weet onder welk district Shali valt (zie verslag, p. 3).

Uit voorgaande elementen blijkt aldus dat het niet aannemelijk is dat u recent in Tsjetsjenië verbleven hebt. Derhalve kan aan de feiten die u ter motivering van uw asielrelaas inroept geen geloof worden gehecht.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd doordat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart in Grozny geboren te zijn (zie verslag, vraag 5) maar voor het Commissariaat-generaal, waar u voor de eerste maal uw gekopieerde geboorteakte neerlegt, Vedeno als geboorteplaats opgeeft (zie verslag, p.1).

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen verwijzing is terug te vinden naar de beschuldiging vanwege de rebellen als zou u hen verraden hebben. Dit tast de geloofwaardigheid van uw relaas evenzeer aan. Immers, daar u voor het Commissariaat-generaal verklaart zowel vanwege de Russische autoriteiten als vanwege de rebellen vervolging te vrezen (zie verslag, p. 15 en 17), betreft deze lacune een essentieel element in uw asielrelaas. Derhalve kan u die niet legitimeren met loutere vergeetachtigheid.

Gelet op het bovenstaande kan in uw hoofde geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden weerhouden. De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegt zijn niet van die aard dat ze uw recente verblijf in Tsjetsjenië kunnen staven. Immers, de gekopieerde geboorteakte bevestigt enkel uw identiteit en het duplicaat van uw diploma, waarvan u kopies neerlegt, dateert van januari 2002, dit wil zeggen van na uw vertrek naar België.

(...).".

2.1. Overwegende dat verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 52, § 2, 2/, en 62, alinea 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en van het beginsel van de tegenspraak; dat verzoeker daaraan toevoegt dat een manifeste appreciatiefout werd begaan; dat de nota's genomen tijdens het interview op het Commissariaat-generaal niet aan een onderzoek door verzoeker werden onderworpen; dat hem niet werd gevraagd ze te ondertekenen of te herlezen, zodat het verhoorverslag elke bewijskracht ontbeert en geen geldige juridische akte uitmaakt die als grondslag kan dienen voor de bestreden beslissing; dat bovendien de twijfels geopperd door de verwerende partij betreffende de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker, niet aan de basis kunnen liggen van de kennelijke ongegrondheid van zijn asielaanvraag;

2.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van verzoeker aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet authentieke documenten; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft vastgesteld dat de door verzoeker op het Commissariaat-generaal aangebrachte gegevens betreffende de actuele situatie in Tsjetsjenië in tegenspraak zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; dat de Commissaris-generaal daaruit afleidt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker recent in Tsjetsjenië heeft verbleven, zodat aan de feiten die hij ter motivering van zijn asielrelaas aanvoert, geen geloof kan worden gehecht; dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder wordt ondermijnd doordat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geboren te zijn in Grozny (verhoorverslag DVZ, p.1), terwijl hij op het Commissariaat-generaal, waar hij voor de eerste maal zijn gekopieerde geboorteakte voorlegde, beweerde geboren te zijn in Vedeno (verhoorverslag CGVS, p.1); dat de Commissaris-generaal ten slotte opmerkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van de beschuldiging door de rebellen dat hij hen zou hebben verraden, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde zowel van de Russische autoriteiten als van de rebellen vervolging te vrezen (verhoorverslag CGVS, p.15 en 17); dat dit een essentieel element betreft van verzoekers asielrelaas dat niet kan worden verantwoord door loutere vergeetachtigheid;

Overwegende dat verzoeker in zijn enig middel de juridische bewijskracht van het verhoorverslag van het interview op het Commissariaat-generaal betwist, daar het hem niet ter herlezing of ter ondertekening werd voorgelegd; dat de procedure voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratieve en geen jurisdictionele procedure is; dat dienvolgens het tegensprekelijk debat in principe niet moet plaatsvinden; dat geen wettekst of rechtsbeginsel de Commissaris-generaal verplicht verzoeker te confronteren met diens eigen verklaringen; dat het volstaat dat verzoeker in het kader van zijn asielprocedure nuttig voor zijn belangen kan opkomen; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal uitgebreide informatie heeft ingewonnen omtrent de asielmotieven van verzoeker, onder meer door middel van het verhoor op het Commissariaat-generaal; dat uit de notities van het Commissariaat-generaal kan worden afgeleid dat verzoeker tijdens zijn verhoor, dat drie uur en twintig minuten heeft geduurd, uitvoerig werd ondervraagd; dat verzoeker

eveneens op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn vluchtmotieven heeft kunnen uiteenzetten, zodat verzoeker voldoende de kans heeft gekregen zijn asielmotieven kenbaar te maken; dat uit de verhoorverslagen van de Dienst Vreemdelin-genzaken en het Commissariaat-generaal kan worden afgeleid dat hij werd bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is; dat de Commissaris-generaal bij zijn beoordeling van de zaak rekening mag houden met alle feitelijke elementen, onder meer met die welke resulteren uit de verklaringen van verzoeker op het Commissariaat-generaal, en de inhoud van die verklaringen mag vergelijken met de verklaringen afgelegd door de asielzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken; dat hij eventuele tegenstrijdigheden mag vaststellen en daaruit de nodige gevolgtrekkingen afleiden; dat bovendien uit het administratief dossier noch uit het verzoekschrift blijkt dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens het interview op het Commissariaat-generaal; dat verzoeker overigens in zijn verzoekschrift niet uiteenzet welke punten van het verhoor op het Commissariaat-generaal zijn belangen hebben geschaad; dat hij zich beperkt tot het in vraag stellen van de bewijskracht van het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal zonder enig verband te leggen met de motieven van de bestreden beslissing; dat deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, draagkrachtig, pertinent en afdoende zijn; dat de nota's genomen door de jurist-interviewer tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal niet de bestreden beslissing uitmaken, maar enkel de basis vormen voor deze beslissing, die verzoeker niet aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig september tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**